

re, mener jeg, og på trods af at de personer, der blev sat sammen og påtog sig den svære opgave, havde meget forskellige udgangspunkter, egentlig også ud fra det, de selv fortalte, da de præsenterede sig for de af Folketingets Skatteudvalgs medlemmer, der havde mulighed for at være til stede.

Ud fra det de selv sagde, havde de forskellige opfattelser, da de startede udvalgsarbejdet. Alligevel ligger der på Folketingets bord et udvalgsarbejde med indstillinger fra et samlet fuldstændigt enigt udvalg, men end ikke det har kunnet få Venstre og De Konservative til at besinde sig. I øvrigt har de 89 mandater i højre side af salen – som sædvanlig var jeg lige ved at sige, når der er besværlige sager – valgt den lette, populistiske, løsning. Et eller andet sted synes jeg, det er lidt skammeligt, at vi er nået dertil i dansk politik, når jeg godt ved, at der også i den side af salen er nogle, der har arbejdet med denne her problemstilling, og som godt ved, at det, de foreslår, ikke er særlig sagligt. Det synes jeg ikke pynter politisk.

I øvrigt kan jeg sige, at det, vi foreslår her, og også den retstilstand, vi har i dag, er langt, langt, langt bedre end den, jeg overtog i 1993, efter at vi havde haft borgerlige skatteministre i over 10 år, langt bedre, og det her forslag er mere vidtgående end noget, vi nogen sinde har haft, og følger til punkt og prikke de indstillinger, der er fra det samlede udvalg.

Måtte jeg så foretage en lille præcisering af det, hr. Aage Frandsen sagde, som jeg mener kunne misforstås. Det, hr. Aage Frandsen sagde, kunne forstås sådan, at dækningen, hvis man vinder skattesager, kan være ringere, end hvis man vinder andre civile sager.

Hvis en skattesag ender ved domstolene, er det i sagens natur sådan, at taberen, i denne sammenhæng Skatteministeriet, dømmes til at betale den godtgørelse, som dommeren mener der skal betales for at dække omkostningerne for den vindende part, altså skatteyderen.

Herudover er vi også i den situation her i modsætning til alle andre civile sager, at vi har en bedre dækning end nogen andre steder, for såfremt skatteyderens omkostninger er en del højere end den godtgørelse, som domstolen pålægger den tabende part at betale til den vindende part, så får man efter det forslag, der ligger til vedtagelse her, halvdelen af udgifterne dækket. Ud over det, som domstolen har tilkendt den vindende part, får han 50 pct. oveni.

Det vil sige, at uanset hvilken sag inden for hvilket sagsområde man måtte finde frem, i domstolsregi eller i administrativt regi, hvad enten man vinder eller man taber, så vil man ikke kunne få en godtgørelse, der svarer til den, der ligger til vedtagelse her på skatteområdet.

Når jeg derfor skal høre Venstres ordfører sige til mig sådan lidt nedladende, at det er for fedtet, så synes jeg ikke, vi kan sige, det er en saglig bemærkning, heller ikke når vi ser på det pågældende partis tidligere gerninger på samme område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 49 stemte for, 55 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 49 stemte for, 55 imod.

Ændringsforslag nr. 3 og 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 268: Forslag til lov om gevinstgivende spilleautomater.

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 5/4 2000. Første behandling 26/4 2000. Betænkning 17/5 2000. 1 ændringsforslag af skatteministeren (Ole Stavad) 22/5 2000).

Der var stillet 13 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af skatteministeren (Ole Stavad).